

Tygodnik Powiatowy

na powiat lubliniecki

Nr. 43.

Lubliniec, dnia 25. listopada

Rok 1933

„Tygodnik Powiatowy” wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 4.20— zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwunastowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8. Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Rozporządzenie

Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego
z dnia 2 października 1933 r.
w sprawie wykonania ustawy z dnia 8 lutego 1928 r.
o Śląskim Funduszu Gospodarczym.

Na podstawie art. 25 ustawy z dn. 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym w brzmieniu, ogłoszonym obwieszczeniem Wojewody Śląskiego z dnia 29 sierpnia 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ilekcć w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o ustawie, należy przez to określenie rozumieć ustawę z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym w brzmieniu, ogłoszonym obwieszczeniem Wojewody Śląskiego z dnia 29 sierpnia 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 46).

Obowiązek uiszczania opłat.

§ 2.

Na zasadzie art. 2 ustawy powinni płatnicy uiszczać opłaty od czynszu umownego z lokali wynajętych lub wydierżawionych na cele mieszkalne, handlowe i przemysłowe.

§ 3.

W domach, podlegających ustawie z dnia 16 grudnia 1926 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. Śl. Nr. 29, poz. 54), przeciętna wartość czynszowa mieszkań służbowych winna być ustalona zgodnie z przepisami powyższej ustawy,

Zwolnienia.

§ 4.

W związku z pkt. 1. art. 3 ustawy obowiązek uiszczania opłat ponoszą właściciele nieruchomości, którzy wybudowali lub przebudowali domy albo lokale po dniu 1 stycznia 1919 r. i wynajęli je lub wydierżawili dla celów handlowych lub przemysłowych.

§ 5.

Budynki oraz poszczególne lokale, przebudowane po dniu 1 stycznia 1919 r. i wynajęte dla celów mieszkaniowych, mogą być zwolnione od opłat pod tym warunkiem, że płatnik udowodni na podstawie zaświadczenia policji budowlanej wykonanie tej przebudowy oraz wykaże na podstawie przedłożonego kosztorysu lub rachunku, iż koszty przebudowy wynoszą conajmniej 65% kosztów nowego budynku lub lokali.

§ 6.

W związku z p. 6 art. 3 ustawy przy ustalaniu kwoty wszystkich czynszów płatnika, nie przekraczającej 125 zł miesięcznie, mają być brane pod uwagę nie tylko czynsze najmu z wszystkich domów mieszkalnych i czynsze z wszystkich obiektów płatnika, wynajętych lub wydierżawionych dla celów handlowych i przemysłowych, wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1919 r., lecz także czynsze najmu i dzierżawy z tych realności, wybudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r.

§ 7.

Przy ustalaniu kwoty wszystkich czynszów, nie przekraczającej 125 zł miesięcznie z nieruchomości, stanowiącej współwłasność, miarodajna jest suma czynszów z całej realności, stanowiącej współwłasność.

§ 8.

Na zasadzie p. 7 art. 3 ustawy zwolnieni są od opłat współwłaściciele nieruchomości od mieszkań, zajmowanych przez siebie w nieruchomościach, stanowiących współwłasność.

§ 9.

Ubikacje, wchodzące w skład mieszkania właściciela lub współwłaściciela nieruchomości, a wynajęte za czynszem, podlegają opłacie.

§ 10.

Domy mieszkalne, przeznaczone na mieszkania dla osób, prowadzących gospodarstwo rolne lub leśne w charakterze właścicieli względnie dzierżawców, dla rodzin i domowników tych osób, tudzież służby, oficjalistów lub robotników, zatrudnionych w produkcji rolnej, względnie w przedsiębiorstwach, związanych z produkcją rolną, jakoteż zabudowania przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną, oraz na magazyny i składy dla przechowywania zapasów ziemiopłodów, produktów przemysłu rolnego tudzież inwentarzy, nie podlegają opłatom.

Nie korzystają jednak ze zwolnienia od opłat wszelkiego rodzaju budynki i pomieszczenia w całości lub części wynajęte za czynszem bez jednoczesnego wydzierżawienia posiadłości gruntowych lub z wydzierżawieniem takiej ilości gruntów, które nie nadają wynajętym budynkom charakteru rolniczego.

Podstawa wymiaru.

§ 11.

Podstawą wymiaru opłat są czynsze z lokali mieszkalnych, handlowych i przemysłowych, ustalone w umowie. Płatnik winien uiszczać opłaty od czynszów najmu (komornego) brutto, przyczem opłata za wodę, nie jest w myśl ustawy o ochronie lokatorów częścią komornego.

§ 12.

Od czynszów za dzierżawę lokali handlowych dopuszczalne są potrącenia na amortyzację urządzeń biur, kantorów, sklepów, składów i t. p. najwyżej do 8%, a od czynszów za dzierżawę lokali przemysłowych dopuszczalne są potrącenia na amortyzację maszyn, narzędzi, urządzeń fabrycznych i t. p. najwyżej do 30%.

§ 13.

Przy wymierzaniu opłat od realności, oddanych w najem (dzierżawę) wraz z inwentarzem, podstawą wymiaru jest umowa o najem (dzierżawę) realności wraz z inwentarzem przy uwzględnieniu potrąceń, przewidzianych w § 12, również i w tym wypadku, gdy strony zawarły osobno umowę o najem lokali i osobno umowę o wynagrodzenie za zużycie inwentarza.

Uiszczanie i wymiar opłat.

§ 14.

Właściciele nieruchomości (domów i budowli), wynajmowanych na cele mieszkaniowe, handlowe lub

przemysłowe oraz dzierżawcy nieruchomości (domów i budowli), będących własnością Skarbu Państwa, Skarbu Śląskiego lub związków samorządowych, o ile dzierżawione przez siebie nieruchomości (domy i budowle) oddają dalej w podnajem na cele wyżej wymienione, obowiązani są uiszczać od lokali wynajętych i oddanych w podnajem opłaty w wysokości, ustalonej w art. 2 ustawy bez poprzedniego wezwania płatniczego (nakazu płatniczego) najpóźniej do dnia piętnastego po upływie umownego terminu płatności czynszu.

§ 15.

Urzędy skarbowe obowiązane są do wykonywania kontroli, czy płatnik podlega opłacie i czy uiszczyć opłaty w należnej wysokości.

Podstawę kontroli stanowią wykazy, zawierające zeznanie płatników, przyczem wykazy te winny być składane przez płatników do końca stycznia każdego roku w urzędach skarbowych bez względu na to, czy płatnik podlega opłatom, czy nie. W miejscowościach, w których niema siedziby urzędu skarbowego, winni płatnicy składać wymienione wykazy w zarządach gminnych.

Zarządy gmin obowiązane są przestać zebrane wykazy do właściwego urzędu skarbowego najpóźniej do dnia 15 lutego każdego roku.

Wykazy sporządzone według wzoru Nr. 1, załączonego do niniejszego rozporządzenia, winny być wypełnione i podpisane przez płatnika, względnie jego prawnego zastępcę lub przez pełnomocnika, upoważnionego do zarządu domiem (administratorów—zarządców).

§ 16.

O ile po przedłożeniu przez płatnika wykazu zajdą okoliczności, mające wpływ na wysokość uiszczanych przez płatnika opłat, winien płatnik złożyć w przeciągu dni 14 od zajścia tych okoliczności nowy wykaz w urzędzie skarbowym, a w miejscowościach, gdzie niema urzędu skarbowego, w zarządzie gminy. Zarząd gminy zobowiązany jest postąpić z powyższymi wykazami w sposób, wskazany w ust. 3 § 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 17.

Płatnicy, oddający mieszkania w używanie służbowe, winni są przedkładać do końca stycznia każdego roku wykazy według wzoru Nr. 2, załączonego do niniejszego rozporządzenia. Oddanie przez płatnika po przedłożeniu do końca stycznia, wykazu Nr. 2, nowego mieszkania w używanie służbowe, nakłada na płatnika obowiązek przedłożenia nowego wykazu według wzoru Nr. 2 i to w przeciągu dni 14 od chwili oddania tego mieszkania w używanie służbowe. Przepis ustępu 3 i 4 § 15 niniejszego rozporządzenia ma analogiczne zastosowanie do wykazów, składanych co do mieszkań służbowych.

§ 18.

Wymiar opłat następuje:

1) w razie stwierdzenia przez władze wymiarowe

błędno obliczenia przez płatnika opłaty, ujawnienia okoliczności, mających wpływ na obliczenie opłaty w kwocie wyższej, jak podano w wykazie oraz w wypadku, gdy płatnik nie złożył wykazu lub wadliwego wykazu, mimo wezwania, nie sprostował lub nie uzupełnił,

2) od mieszkań służbowych,

3) od mieszkań i lokali handlowych lub przemysłowych, oddanych przez właścicieli nieruchomości bądź członkom rodziny, bądź osobom obcym w używanie lub użytkowanie bez wynagrodzenia.

§ 19.

Wymiar opłat, przewidziany w pkt. 2 i 3 § 18 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia urząd skarbowy po uprzednim ustaleniu przeciętnej wartości czynszowej danego mieszkania.

§ 20.

Płatnicy, którzy nie podali w wykazach, przewidzianych w § 15 i 17 niniejszego rozporządzenia, wszystkich lokatorów, dzierżawców oraz mieszkań służbowych, jakoteż ci płatnicy, którzy podali w wykazach świadomie niższy czynsz najmu i dzierżawy, jaki im z umowy przysługuje, nie podpadają pod pojęcie płatników, których przy pierwotnym wymiarze opuszczono, winni są zatem uiścić opłaty za czas od chwili zaistnienia stosunku umownego między płatnikiem, a lokatorem względnie dzierżawcą.

Terminy i miejsce płatności.

§ 21.

Opłaty wnosi się najpóźniej do dnia piętnastego po upływie umownego terminu płatności czynszu do kas urzędów skarbowych.

§ 22.

Opłaty wymierzone przez urzędy skarbowe w myśl § 18 niniejszego rozporządzenia, wnoszą płatnicy do kas urzędów skarbowych najpóźniej do dnia piętnastu, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego wzór Nr. 3.

§ 23.

Przy każdej wpłacie opłat winien płatnik złożyć w kasie właściwego urzędu skarbowego podpisaną przez siebie, prawnego zastępcę lub pełnomocnika deklarację, która winna zawierać imię i nazwisko lokatora, dzierżawcy lub posiadacza mieszkania służbowego, wysokość umownego czynszu oraz czas, za jaki opłata zostaje uiszczona.

§ 24.

Od opłat, nieuiszczonych w przepisanych terminach płatności, będą pobierane kary za zwłokę, odsetki za odroczenie i koszty egzekucyjne według norm, jak przy podatkach państwowych. Przymusowe ściąganie opłat, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie należy do urzędów skarbowych.

Odwołanie.

§ 25.

Od wymiaru opłat, ustalonego w nakazach płatniczych, służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Odwołanie spóźnione pozostawia władza wymiarowa bez rozpatrzenia.

§ 26.

O ile odwołanie dotyczy tylko błędów w obliczeniu podstawy wymiaru opłaty lub samej opłaty, prostuje te błędy na skutek odwołania sama władza wymiarowa.

Inne odwołania rozstrzyga ostatecznie Śląska Rada Wojewódzka, której winny być one przesłane za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydziału Skarbowego) przez władze wymiarowe wraz z aktami sprawy (dowód doręczenia nakazu płatniczego, odpis wykazów, odpis umowy i t. p.) w ciągu miesiąca po wniesieniu odwołania.

U l g i.

§ 27.

Nie mają obowiązku uiszczania opłat od czynszu umownego płatnicy w odniesieniu do mieszkań, zajmowanych przez bezrobotnych, nie posiadających majątku lub dochodu.

§ 28.

Opłaty od czynszu umownego podlegają umorzeniu:

a) w odniesieniu do płatników, którzy udowodnią, że lokator lub dzierżawca zalega z czynszem i nie posiada żadnego majątku lub dochodu, przyczem za wystarczający dowód nieściągalności czynszu będą uważane między innymi poświadczenia zarządów gminnych,

b) jeżeli przeprowadzona egzekucja pozostała bezowocną, ponieważ płatnik nie posiada żadnego majątku ani przychodu,

c) w razie stwierdzenia, że koszty egzekucyjne przewyższyłyby kwotę, jaka mogłaby być ściągana w drodze egzekucji,

d) w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, według uznania Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydziału Skarbowego).

Prośby o umorzenie opłat winni wnosić płatnicy do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydziału Skarbowego), za pośrednictwem urzędów skarbowych.

§ 29.

W wyjątkowych przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, w szczególności gdyby jednorazowe uiszczenie opłat, pochodzących z wymiaru, mogło zagrozić egzystencji gospodarczej płatnika, może być zaległość odroczone lub rozłożona na raty za pobraniem odsetek za odroczenie.

Płatnicy, zamierzający korzystać z tego rodzaju ulg, powinni złożyć przed upływem terminu płatności opłaty odpowiednio umotywowane podanie do właściwego urzędu skarbowego.

§ 30.

Władzami, kompetentnymi do udzielania ulg, o których mowa w § 29 niniejszego rozporządzenia, są:

a) urzędy skarbowe, o ile chodzi o odroczenie zaległości nie przenoszącej 1.000 zł do 2 miesięcy tudzież o ratałną spłatę zaległości do 2.000 zł na okres, nieprzekraczający 8 miesięcy,

b) poza przypadkami wymienionymi pod lit. a) Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy).

§ 31.

Udzielenie zezwolenia na ratałną spłatę zaległości może być uzależnione od zabezpieczenia tej zaległości przez płatnika i na jego koszt na nieruchomości, albo też od postawienia do dyspozycji innej gwarancji n. p. bankowej.

K a r y.

§ 32.

Od nałożonej kary służy płatnikowi na podstawie przepisów rozdziału IV (postępowanie w sprawach karno-administracyjnych) księgi XI kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 725 z r. 1932) w terminie 7 dni od daty ogłoszenia mu orzeczenia lub od daty doręczenia mu orzeczenia o karze prawo żądania od władzy administracyjnej, która karę nałożyła, skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

§ 33.

Od kar nie pobiera się kar za zwłokę. Egzekucja kar odbywa się analogicznie jak egzekucja opłat, przy czym przymusowe ściągnięcie kary może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia o wymiarze kary.

P o ż y c z k i.

§ 34.

Do podań o pożyczkę na remont główny domów mieszkalnych, wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1919 r., winno być załączone zaświadczenie policji budowlanej o konieczności takiego remontu.

Wysokość pożyczki na remont główny tych domów nie może przekraczać 50% wartości domu.

Przepisy powyższe nie mają zastosowania w razie udzielenia kredytu na remont główny z lokat, umieszczonych w komunalnych kasach oszczędności. W tym przypadku Śląska Rada Wojewódzka ustali osobne warunki.

§ 35.

Śląska Rada Wojewódzka ustali w drodze osobnej uchwały okresy amortyzacyjne pożyczek ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego w ramach 60-letniego okresu amortyzacyjnego, przewidzianego w artykule 13 p. 1 ustawy i ureguluje stosowanie 1-dno rocznego okresu ulgowego, wolnego od obowiązku uiszczania rat kapitałowych, w stosunku do tych pożyczek.

Po powzięciu uchwały przez Śląską Radę Wojewódzka zostanie odpowiednio zmieniony regulamin pożyczek ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

Postanowienia ogólne.

§ 36.

Kontrola, pobieranie, wymierzanie opłat i wszystkie inne czynności należące w miejscowościach, gdzie pobieranie i wymierzanie opłat powierzone zostało zarządom gminnym, do magistratów i urzędów gminnych.

Wszystkie przytoczone powyżej, a odnoszące się do urzędów skarbowych i kas tych urzędów przepisy, mają analogiczne zastosowanie do magistratów i urzędów gminnych.

§ 37.

Termin przejęcia wymiaru i poboru opłat na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego przez urzędy skarbowe od magistratów i urzędów gminnych zostanie ustalony osobnym zarządzeniem Wojewody Śląskiego

§ 38.

Celem uporządkowania agend Śląskiego Funduszu Gospodarczego, przystąpią magistraty i urzędy gminne do założenia ewidencji wszystkich nieruchomości, wybudowanych przed i po dniu 1 stycznia 1919 r. według wzoru, podanego w tym celu przez Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy).

Prace, połączone z założeniem ewidencji nieruchomości, mają być ukończone przed dniem 15 stycznia 1934 r.

§ 39.

Za czynności, związane z wymiarem, poborem i ściąganiem opłat, przyznaje się władzom wymiarowym wynagrodzenie w wysokości 5% kwot, wpłaconych na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego z tytułu opłat, odsetek i kar za zwłokę.

Odpowiednie pozycje dochodu i rozchodu winny znaleźć swój wyraz w budżecie Województwa Śląskiego.

§ 40.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 2 kwietnia 1928 r. w celu wykonania ustawy z dnia 8 lutego 1928 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 24) i inne wydane w tej mierze dotychczas rozporządzenia i zarządzenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

(—) Dr. Grażyński.

Wojewoda Śląski.

Zatwierdzenie

zarządu gminnego w Babienicy.

Na mocy §§ 75 i 84 ordynacji dla gmin większych z 3.VII. 1891 zatwierdziłem

jako naczelnika gminy Pana Raja Bernarda.

Lubliniec, dnia 15. listopada 1933 r.

Z A S T A R O S T Ę

D z i k.

Zastępcą Starosty.